

Čís. 22.

Důvod zmatečnosti dle § 281 č. 9 lit. a) tr. ř. předpokládá, aby stěžovatel na základě skutkové povahy, přijaté soudem nalézacím za prokázanou, dokázal, že bylo v konkrétním případě nesprávně použito zákona. Opouští-li stěžovatel zjištění soudu nalézacího a popírá-li je, broje nepřipustným způsobem proti přesvědčení soudu, nabytému volným uvažováním průvodů, neprovádí zmatku dovolávaného po zákonu.

(Rozh. ze dne 11. března 1919, Kr I 84/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v zasedání neveřejném dle § 1 č. 2 a § 4 č. 1 zák. ze dne 31. prosince 1877 č. 3 ř. z. z roku 1878 zmateční stížnost obžalovaného, který byl rozsudkem krajského jako nalézacího soudu v Táboře uznán vinným zločinem krádeže dle §§ 171, 174 II lit. c) tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje jediný důvod zmatečnosti a to § 281 č. 9a) tr. ř., leč neprovádí jej dle zákona. Tento důvod zmatečnosti předpokládá, aby obžalovaný na základě skutkové povahy, přijaté soudem nalézacím za prokázanou, dokázal, že bylo v konkrétním případě nesprávně zákona použito. Nalézací soud zjistil, že obžalovaný věci, mající cenu přes 50 K, částku 200 K však nepřesahující, odcizil z uzamčené světnice, a výslovně vyloučil, nevěře hájení se obžalovaného, což také příslušně odůvodnil, že by věci ty byl odcizil z půdy neuzamčené. Obžalovaný opouští toto zjištění soudu nalézacího a, broje nepřipustným způsobem proti přesvědčení soudu volným uvažováním průvodů nabytému, popírá je. Tím však neprovádí se dovolaný důvod zmatečnosti dle zákona. Poněvadž pak soud zrušovací jest při přezkoumání rozsudku dle § 288 č. 3 tr. ř. zjištěním prvního soudu vázán, nutno ponechat nenáležitě provedení zmateční stížnosti bez povšimnutí. Slušelo proto zmateční stížnost jako dle zákona neprovedenou dle shora citovaného zákonného ustanovení již v neveřejném sezení zavrhnouti.

Čís. 23.

Překročení obžaloby soudem nalézacím. — Čin do obžaloby nepojatý nemůže nikdy dáti podnět k nálezu o nepřislušnosti soudního dvoru dle § 261 tr. ř.

(Rozh. ze dne 12. března 1919, Kr I 67/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal k zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Jičíně, jímž se týž prohlásil dle § 261 tr. ř. nepřislušným v trestní věci proti Františku U. pro zločin krádeže dle §§ 171, 173, 174 IIc) a 176 IIb) tr. zák., takto právem: Zmateční stížnosti se dle § 5 zákona ze dne 31. prosince 1877 ř. z. č. 3 z roku 1878 ihned vyhovuje, naříkaný rozsudek se zrušuje a věc odkazuje se zpět k témuž krajskému soudu jako nalézacímu, aby ji znovu projednal a rozhodl v mezích obžaloby státního zastupitelství.

D ů v o d y:

Na obžalovaného byla vznesena obžaloba pro zločin krádeže dle §§ 171, 173, 174 IIc, 176 IIb tr. zák., jehož se dopustil tím, že odcizil svému zaměstnavateli Fr. P. různé potraviny a jiné věci v úhrnné ceně 519 K. Při hlavním líčení rozšířil veřejný žalobce obžalobu na krádež opratí v ceně 250 K, kteréž odcizil obžalovaný témuž, takže se obžaloba vztahovala celkem na krádeže věcí v ceně 769 K. Soud nalézací vzal po skončeném hlavním líčení na základě výpovědi Fr. P. za prokázáno, že obžalovaný ukradl tomuto svědkovi mimo věci v obžalobě uvedené a mimo křížové opratě, na něž obžaloba dodatečně byla rozšířena, ještě vkladní knížku znějící na obnos 3000 K, ačkoliv na toto další obvinění obžaloba vůbec rozšířena nebyla, a vyslovil svou nepřislušnost dle § 261 tr. ř. s odůvodněním, že cena věcí, jichž odcizení se obžalovanému za vinu klade, přesahuje 2000 K a jedná se tudíž o zločin krádeže, jehož potrestání přísluší dle § 179 tr. zák. a čl. VI uvoz. zák. k tr. ř. soudu porotnímu. Tento rozsudek není v zákoně odůvodněn a jeví se zmatečnou stížností, uplatňující proti němu důvod zmatečnosti § 281 č. 6 tr. ř., opodstatněnou. Výrok o nepřislušnosti soudu nalézacího se zakládá na nepřipustném překročení žaloby, porušujícím zásadu obžalovací. Dle § 267 tr. ř. jest vázán soud návrhem obžalobcovým tím způsobem, že nemůže obžalovaného uznati vinným skutkem, k němuž obžaloba ani původně nesměřovala ani během hlavního líčení nebyla rozšířena. V přítomném případě veřejný obžalobce nevznesl ani nerozšířil obžalobu na nový čin obžalovaného, totiž krádež vkladní knížky, znějící na obnos 3000 K. Nebyl proto soud dle zásady vyslovené v § 2 tr. ř. oprávněn, ve příčině této krádeže prováděti trestní řízení, resp. přikázati tuto krádež ve spojení s ostatními krádežemi, tvořícími předmět obžaloby, příslušnosti soudu porotního. Soud nalézací měl se naopak, zkoumaje svou příslušnost, obmeziti výlučně na činy do obžaloby pojaté. Tyto krádeže však neodůvodňují příslušnost porotního soudu, takže nebylo zákonného důvodu, vysloviti nepřislušnost dle § 261 tr. ř. Čin do obžaloby nepojatý nemůže nikdy dáti podnět k nálezu dle tohoto zákonného ustanovení. Poněvadž prohlášení o nepřislušnosti soudu nalézacího mělo za účel, pohnati obžalovaného s překročením obžaloby k zodpovědnosti před soud porotní, jest zmatečnou stížností podána nepochybně ve prospěch obžalovaného, pročez ji bylo dle § 5 zákona z 31. prosince 1877 č. 3 ř. z. z r. 1878 vyhověti ihned v neveřejném sezení, naříkaný rozsudek dle § 288 čís. 2 tr. ř. zrušiti a uznati právem, jak shora uvedeno.

Číslo 24.

Předražování (cís. nař. ze dne 24. března 1917 čís. 131 ř. z.).

Přečin dle § 20: Stačí, když přemrštěná cena byla prostě přijata. Netřeba, by zvlášť pachatelem byla žádána nebo jinak předem určena. Při spolupachatelství rozhodným pro kvalifikaci jest zisk úhrnný. Poměr k § 23 čís. 4 cís. nař. a k § 23 min. nař. ze dne 26. května 1917 čís. 235 ř. z.

Přečin dle § 23 čís. 3: Netřeba, by nakupováním (hromaděním) zboží byl obchod obmezován. Stačí ziskuchtivé, hospodářsky neodůvodněné vmísení se do obchodu.